

Városi Tájkép Csoport

Koncepció

A tükör, a világot alkotó öt elem egyikének, a víznek, az „élet vérének”, a nyugalom szimbólumának, minden gazdagság és bőség forrásának anyagi megtestesülése, melyben kifejeződik az időtlenség, a pihenés, a törékenység, a némaság, a transzparencia.

A pavilon kialakításánál arra kerestük a választ, hogyan lehet a Gömböcre jellemző homogenitást, valamint mozgásának dinamikáját visszaadni a lehető legredukáltabb és legegyszerűbb eszközökkel úgy, hogy közben tiszteletben tartjuk egy szellemtelen ipari csarnok adta objektív körülményeket is.

A terv lényege játék a vizuális hatásokkal, játék az emberi aggyal, fantáziával, tükröződésekkel, szemfényvesztéssel. Olyan, az „op art”-ből merített térpszichózissal hat, melynek során az ember szinte kibillen megszokott lelki és fizikai egyensúlyából, beleszédül a végtelen térbe.

Egy olyan egyszerű eszközzel, mint a tükröződés, a tárgyat befogadó építészet méltó egyensúlyba kerül a Gömböc lényegével. Az épület, mintha maga is homogén anyagból lenne, egy magasabb szintű megközelítéssel, absztrakcióval az ember ráérez a kiállított tárgy viselkedésének lényegére: a végtelen sok instabil pontból közelít és vágyik a stabilba. Elanyagtalanítva az épületet, a profán fizikai hártját, a vizuális effektekkel, az egyik legegyszerűbb formával szentélyt varázsol a Gömböc köré.

A Yin és Yang néha egymással ellentétes, de sohasem zavarják egymást, mindkettőnek szüksége van a másikra, egyik nélkül a másik nem létezik, egyik sem fontosabb a másikonál.

A Yin és Yang negatív és pozitív, víz és tűz, nő és férfi, az őselemek egymásra hatásának jelképe.

A Yin és Yang kapcsolata állandó, folytonos, egymást kiegészítő, szoros egységük alkotja meg az egészet.

A Yin és Yang három dimenziós megnyilvánulása a Gömböc.

A homlokzat speciális többrétegű üvegelektől épül fel, melyek a speciális világítás révén virtuális horpadást okoznak a felületen. A felület bizonyos napállásoknál fényesen csillog, ugyanakkor az épületet körülvevő természetes és épített környezet tükröképe hatására az épület elanyagtalanodik, és megtévesztővé válik tömegének határvonala.

A bejáratok a homlokzati üvegsíkból kilépő csúszó üveglapokból alakulnak ki, melyet éjszakára bezárnak.

A yin yang elvén, fény és sötét: a pavilon földszintjén, míg kívülről az üvegelektől homogén, az üvegelektől reflexiójának megváltoztatásával itt beengedjük a nappali fényt. Megnyitó, VIP-rendezvény, parti vagy előadás esetén a lámpák teljesen

elolthatóak, vagy programozás alapján speciális effekteket vagy pixeles vetítést tesznek lehetővé. Az emeleten viszont a homlokzati panel nem engedi át a fényt, teljesen sötét térben csak a „padló” és csak a „mennyezeti” sík kapja meg ezt a fejlesztett üvegburkolatot. Az alsó-felső tükörsíkkal, végtelenbe húzzuk meg felfele és lefele a teret. A térben elindulva azonban tükörpanelről-tükörpanelre eltérő mélységű és torzulású teret érzékelünk, furcsa dinamikát nyer a tér, mint egy a Gömböc billenésének allegóriája. Új, rejtett DIMENZIÓKAT nyit.

A high-tech épület, valamint a kínai klasszikus építészeti stílusra jellemző fegyelmezett, mértéktartó, a szerkezetből kibontott formai világban elhelyezett Gömböc, mint a harmónia térbeli szimbóluma furcsa feszültséget teremt.

Kiemelt megvételt nyert a 4. bírálati sorszámú pályamű

szerzői: Város Tájékp Csoport Kft.

Vezető tervezők: Szöllőssy Barbara, formatervező, iparművész

Pyka Zsolt, formatervező, iparművész

Szakági tervezők: Szabó András – szerkezettervezés, System Steel Kft;

Szigyártó Gábor – energetika, gépészet, elektromosság;

Karneol-Scheibelheffer Alexa, Oroszi Tibor – költségbecslés

Munkatársak: Z. Halmágyi Judit és Balajti Zita – építészet

László Éva – land art

Részletes bíráló:

A pályázó kitűzött célja szerint egyszerű eszközökkel próbálja visszaadni a „Gömböc” homogenitását, mozgásának dinamikáját. Az épület elanyagtalánításával, vizuális effektekkel akar szentélyt varázsolni a „Gömböc” köré. Ez a redukció inkább ellentétes irányba mozdult, a tükröződés, az illúziókeltés, a high-tech uralkodik a pavilonon, eltörpíti a bemutatni szándékozott tárgy jelentőségét.

Dicséretes, hogy a pavilon külső-belső kialakítása azonos gondolati vonalra fűzött, megjelenése látványos, a térszervezés átlátható. Sajnálatos, hogy a világító homlokzat nem tudja elérni célját, ugyanis a világkiállítás napi nyitva tartása alatt Sanghajban többségében teljesen világos lesz. A pavilon akkor mutatja legattraktívabb, legpompázatosabb képét, amikor senki nem láthatja.

A kínai fél által felépített típuspavilont szabadon kezeli a terv, üvegpanelekkel borítja kívül-belül, elbontja a lépcsőt, mozgó platformot, új födémet és mennyezetet épít bele, a kiállítás fő gyalogos hídjáról külön bejáratot alakít ki, a rendelkezésre álló infrastruktúra helyett saját energiaellátó rendszer vízióját vetíti fel. Mivel a pavilont eredeti formájában kell visszaadni, megkérdőjelezhető, hogy elegendő-e erre a rendelkezésre álló pénzösszeg. A drága high-tech bemutatkozás egy nagy gazdasági erővel bíró ország képét sugallja, nem a magyar realitást. A zsűri tévedésnek értékelte a szélturbinák és az alternatív energiák teljes skálájának felsorakoztatását, ezek megépítése egy ideiglenes épületben nem gazdaságos.

A pályaműben javasolt kiállítási téma zavaros, a több száz „Gömböc” tudományos és játékos bemutatása mellett szerepel az „Álmok álmodói” anyag, és az ország minden tája, látványossága, rendezvénye. Az aktív falak alkalmazása – egy olimpia lebonyolítása után – Kínában, különösen Sanghajban, nem lesz újdonság. Ugyanakkor a pavilon fő motívuma – a tükröződéssel, világítással keltett illúzió – emlékezetes hatással lehet a látogatóra.

A zsűri a pályaművet kiemelt megvételben részesíti.

Forrás: www.epiteszforum.hu